

میراث فکری آندلس و کتابخانه اسکوپیال

ترجمهٔ علی محدث

کتابخانهٔ اموی

برای بی بردن به اهمیت میراث فکری آندلس لازم است به دورانهای حلافت آندلسی بازگردیم، آنگاه که حرکت فکری در آندلس رونق یافته، و شرطت اندیشهٔ آندلسی با بداعی آثار خود غرب اسلامی را در همهٔ رشته‌های علوم و آداب فرا گرفته بود؛ و کتابخانهٔ بزرگ اموی ایجاد شده بود که کتب آن منحصر به تفکر آندلسی نبود، بلکه شرطت اندیشهٔ اسلامی را در شرق و غرب دربر داشت. ذکر کتابخانهٔ بزرگ اموی بگوئهٔ خاصی با دورهٔ مستنصر فرزند عبدالرحمن ناصر مقابن است. در دورهٔ او (۹۶۱-۹۷۶ م) کتابخانهٔ وسعت عظیمی یافت، بطوریکه از صورت کتبخانهٔ خصوصی یک کاخ به کتابخانهٔ ملی بزرگی مبدل شد، و از حیث اینبویی کتب و کوهه‌گون بودن محتويات آن از بزرگترین کتابخانه‌های قرون وسطی گشت.

بزرگترین عامل توسعهٔ و عظمت یافتن این کتابخانه را باید شخصیت "حکم مستنصر" و صفات معتمار علمی، و عشق شدید او به گردآوری کتب دانست، که برخی از مورخان آندلسی متذکر آن گشته‌اند. این عشق بزرگترین عامل پر نعوذ خزانی آندلس از نفایش کتب از هر فنی و از هر ناحیه‌ای از نواحی جهان اسلامی بوده است.

در تعداد کتب این کتابخانه احوال مختلفی یاد شده است، برخی از مورخان شمارهٔ آن را چهارصد هزار و بعضی دیگر شصتصهار محدّد داشته‌اند. بجز کتابخانهٔ عظیم قوطیه در دیگر شهرهای عمدۀ آندلس حدود هفتاد کتابخانه موجود بود. واين بمنتهای اندازهٔ پیشرفت عظیم و حرکت فکری آندلس را در آن دورهٔ درخشان نشان میدهد. پراکنده شدن کتابهای کتبخانهٔ بزرگ قوطیه

چیزی نگذشت که این میراث عظیم فکری دچار دسترد حوادث روزگار شد. در سال ۴۵۵ هجری (۱۰۰۹ م) فتنهٔ بزرگی بوقوع پیوست که یکی از حوادث آن محاصرهٔ قوطیه توسط بربرها بود. اکثر ذخایر و کتب آن کتابخانه در طول محاصره از آنها بیرون برده شد، و بفرمان "واضح" غلام منصورین ای عامر فروخته شد، و هنگامی که قوطیه بچگ بربرها افتاد بقیهٔ آن کتابها بغارت رفت. و در مدتی اندک ذخایر کتابخانهٔ بزرگی که خلفای آندلس در دورانهای متوالی در ایجاد و گسترش آن کوشیده بودند چنین پراکنده گشت.

اندیشه آندلسی دوباره رونق میگیرد

با اینهمه بیشتر این میراث زیرا کنده شده در داخل شبه جزیره، آندلس باقی ماند، و امرای طوایف سپاری از آنها را گردآوری نمودند، و کتابهای دیگری بر آنها افزودند. در فترت کوتاهی که امراط طوایف حکم می‌راندند، آداب آندلسی خصوصاً در دولت بنی عباد در اشیلیه و بنی افطس در بطليوس و بنی صمادج در مریه رشد یافت. حریان تغکر آندلسی در دورهٔ حکومت مرابطین و موحدین اکرچه در برخی نواحی خاموش شد، و هرچند کاهی نیز دستخوش انقلابات و حوادث بی‌دری قرار گرفت ولی از حرکت باز نماند. شهرهای عمدۀ آندلس همیشه پر از کتبخانه‌های خصوصی بود، و هر زمان که یکی از آن مراکز بدست مسیحیان می‌افتداد گنجینه‌های فکری آن به شهرهای دیگر منتقل میگشت، تا آنکه اکثر مراکز بزرگ چون قرطبه و اشیلیه و بلنسیه و مریه و غیر آنها بدست اسپانیائی‌ها افتاد، و در اوائل سدهٔ هفتم هجری (سیزدهم میلادی) فتنه‌های فراگیر سراسر آندلس را فراگرفت، و سرانجام پس از حوادث و تحولات مهمی به قیام کشور کوچک اسلامی غربناطه بر ویرانه‌های آندلس بزرگ منتهی گشت. این کشور در قسمت جنوبی شبه جزیره، اسپانیا بین رود و دای بزرگ و دریانزدیک ساحل مغرب برپا شد تا هنگام خطر بتواند آن پناه جوید. قضا چنین خواست که این آندلس کوچک فیام کرده و بدرخشید، و دولت اندیشه و ادب را بار دیگر در آندلس برپا دارد.

آخرین مرحله از نهضت اندیشه آندلسی

می‌توان گفت که این مرحله، اخیر از نهضت تفکر آندلسی از پریارترین مراحل اندیشه آندلس بوده است. این دوره شخصیت‌های بارزی در زمینه‌های مختلف علوم پروردگر، بطوریکه کشور کوچک غربناطه را و دیعت گاه پریاری برای میراث آندلسی ساخته است. و معروف است که خزان آندلس بزرگ و آنچه از میراث علمی و هنری آن باقی مانده، پس از آن فتنه، بزرگ به کشور غربناطه منتقل شده و مدتی در آنجا جایگزین گشته، و در طول زمان نیز از ناحیهٔ بزرگان اندیشه و ادب غربناطه اندوخته‌های دیگری بدانها افزوده شده است.

توده‌های عظیمی از کتب اسلامی را اسپانیائی‌ها در غربناطه آتش زدند

شهر غربناطه و دیگر مراکز آندلس مثل "وادی آش" ولو شه، و مالقه و بسطه و مریه و غیر آنها پر از کتبخانه‌ها و مجموعه‌های خصوصی گنایکون بود. در آن هنگام که فردیاند و ایزاپلا دو پادشاه اسپانیای متحده نبرد سخت خود را برای پایان دادن کار غربناطه آغاز کرده بودند، در آن زمانه در دنیا که اهالی آندلس دانسته بودند که سرنوشت خود و وطن و دینشان به سرینجه، قضا بلسرزه افتاده است، بسیاری از ایشان وطن قدیم را ترک گفته از دریا گذشتند و پا به ساحل مغرب نهادند، و بسیاری از آنان کتابهایشان را نیز با خود برندند. اما مقادیر عظیمی از ذخایر فکری آندلس در مخازن خصوصی خود در غربناطه و غیر آن باقی ماند. و چون غربناطه آخرین پایتخت آندلس بدست اسپانیائی‌ها افتاد (زانویه، ۱۴۹۲ م) و دولت اسلام در آندلس منقرض گشت، و بقیهٔ اهالی آندلس بزرگ چون برداگانی زیر سلطهٔ اسپانیائی‌ها افتادند، هیچ در دلشان خطور نمیگرد که سیاست اسپانیا

چه نقشه‌های دور و درازی برای نابود ساختن وطن و دین و میراث و همه، ارزش‌های مدنی و معنوی ایشان بمرحله، اجرا درخواهد آورد. اما سیاست اسپانیا شروع به تحمیل روش‌های زورگویانه بر فرزندان ملت مغلوب کرد.

سپس کار دینال خمنیس مجری آن سیاست، عمل خود را با طرح ویرانگر دیگری همراه نمود، و آن گردآوری هرچه ممکن کتب عربی از اهالی غربناطه و نواحی آن بود، و توده‌های عظیمی از کتاب را در میدان "باب الرملة" بزرگترین میدان شهر گردآورد، که در بین آنها بسیاری از قرآن‌های تذهیب کاری شده و هزاران مجلد از کتب آداب و علوم بود؛ در همه آنها آتش افروختند و بجز سیصد مجلد از کتب طب و علوم همه را نابود ساختند. آن سیصد جلد را به داشتگاهی که در قلعه "هنارس" ایجاد گردیده بود حمل نمودند. دهها هزار جلد از کتب عربی که چگیده، باقیمانده، اندیشه، اسلامی در آندلس بود بدینگونه قربانی چنین عمل وحشیانه‌ای کشت.

دانستان کتابخانه، اسکوریال

اسپانیا سیاست خود را در مورد گردآوری کتب عربی پس از عمل خمنیس ادامه داد، در طول نیمهٔ اول سدهٔ شانزدهم بسیاری از کتب عربی از غربناطه و دیگر مراکز قدیم آندلس، خصوصاً بلنسپیه و مرسیه جمع آوری شد، چه نزد مورسکیان و عرب مغلوب مجموعه‌های بزرگی از آنها موجود بود، اما این بار آنها را نابود نکردند و نسوزاندند، بلکه در ایام پادشاه فیلیپ دوم به کتابخانه سلطنتی در اسکوریال منتقل نمودند.

در سال ۱۶۱۲ م حادثه‌ای اتفاق افتاد که بر اثر آن بر تعداد کتابهای کتابخانه، اسکوریال افزوده شد. باین ترتیب که یک ناوگان اسپانیائی بفرماندهی "دون بیهودی لارا" در آبهای مغرب به گشت‌زنی مشغول بود، که ناگهان با قافله‌ای از کشتی‌های مغربی که مولای زیدان حستی پادشاه مغرب را همراهی میکرد و یکی از آنها بر از اشیای قیمتی از جمله حدود سه‌هزار جلد از کتب فلسفی و ادبی و دینی بود برخورد نمود. اسپانیائی‌ها آنها را بتصرف درآورده‌اند. این کتابها از کتب کتابخانه، مشهور زیدانی بود، و مولای زیدان بر اثر فشار مخالفان خود ناکریه شده بود پایتخت مراکش را ترک گفته، اشیای گران‌قیمت و کتب خود را نیز با خود برد، اسپانیائی‌ها بدینگونه آنها را بتصرف درآورده‌اند و بعنوان غنیمت به قصر اسکوریال برداشتند، و باین ترتیب کتابهای عربی در اسکوریال در اوائل سدهٔ هفدهم بحدود ده هزار مجلد رسید.

آتش سوزی در اسکوریال اکثر کتب اسلامی را نابود کرد

این ده‌هزار مخطوط آندلسی و مغربی نیم قرن در کاخ اسکوریال باقی بود، و غنی‌ترین و نفیس‌ترین کتابخانه از نوع خود در اسپانیا و در همهٔ اروپا بود. اما بلاعی جدیدی بر این تهمانده، میراث فکری آندلس فرود آمد. در سال ۱۶۲۱ کاخ اسکوریال آتش گرفت و بیشتر این کنج یکانه سوخت، و بجز دوهزار جلد که اکنون در شیسته‌های اسکوریال موجود است بقیه نابود گشت.

باقی ماندهٔ میراث اندیشه، آندلسی با آنچه از مقایی کتابخانه، زیدانی مانده است همانست که داشتمد لبنانی میخانیل غزیری از طرف دولت اسپانیا به تحقیق آنها پرداخته و فهرست مشهور

خود را به لاتینی **Bibliotheca Arabico - Hispana Escurialensis** در دو مجلد بزرگ در باره آنها تألیف نموده است. انتشار جلد اول آن سال ۱۷۶۵ و جلد دوم در سال ۱۷۷۰ بوده است. جلد اول شامل ابواب نحو و علوم لغت و شعر و فلسفه و اخلاق و سیاست و طب و تاریخ طبیعی و علوم ریاضی و هیئت و هندسه و فقه و علوم دینی و فرآنی است. تعداد کتابهایی که در این ابواب معرفی شده ۱۶۲۸ کتاب است. مجلد دوم شامل دوباب حرف‌آفیا و تاریخ است و تعداد کتب این جلد ناشمار است. ادامه می‌پاید، و این آخر کتابهایی است که غزیری شناسانده است. بعلاوه، اینها حدود صد کتاب دیگر موجود است که در فهرست غزیری معرفی نشده، و باین ترتیب مجموعه آندلسی اسکوریال بحدود دوهزار کتاب می‌رسد.

در بین مجموعه اسکوریالی تعداد زیادی از کتب کتابخانه زیدانی موجود است که غزیری حاچجا در فهرست خود نشان داده است، و می‌گوید که آنها از کتابهای کتابخانه سلطنتی سابق مغرب است.

برخی از آن کتب با خطوط طلائی نوشته شده و جلدی‌گری گران قیمتی دارند که اکنون هم با همان طراوت سلطنتی محفوظ می‌باشد.

کوشش برخی از پادشاهان مغرب برای بازگرداندن کتابها از آندلس

شاهان مغرب کتابهای آندلسی را فراموش نکردند، خصوصاً کتابهای کتابخانه زیدانی را که در دریا از آنان غارت شده بود، و برای بازپس گرفتن آنها چندین بار بطور رسمی اقداماتی نمودند. در سال ۱۱۵۲ هـ (۱۶۹۰ م) مولای اسماعیل پادشاه بزرگ مغرب سفیر خود "وزیر محمد بن عبدالوهاب غساني" را نزد کارلوس دوم پادشاه اسپانیا فرستاد تا مأموریت دوچارهای را انجام دهد، اقدام برای تبادل اسیران و کوشش برای بازپس گرفتن کتابهای عربی، و چون آتش‌سوزی اسکوریال حدود بیست سال پیش از ورود وزیر به اسپانیا صورت گرفته بود، لذا اسپانیائی‌ها به وزیر چنین واسطه کردند که آتش همه کتب عربی را سوزانده است، و حقیقت آنچه از کتابها باقی مانده بود از او پنهان نمودند. وزیر چون به دیدن کاخ اسکوریال رفت و آثار حیران را در کتابخانه مشاهده کرد، گفت: اسپانیائی‌ها را پذیرفت و به عقد قرارداد برای آزادی اسیران اکتفا نمود.

حدود ۸۰ سال پس از آن مولای محمد بن عبدالله پادشاه مغرب کاتب خود احمد بن مهدی غزال را سال ۱۱۷۹ هـ (۱۷۶۶ م) به سفارت مشابهی نزد کارلوس سوم پادشاه اسپانیا فرستاد، که موضوع آن همچنین بیرامون آزاد کردن اسرا و بازپس گرفتن کتب عربی دور می‌زد. سفیر مغرب توانست قرارداد رضایت‌بخشی با دولت اسپانیا برای میادله اسرا بینند و همچنین مقادیر اندکی از کتب عربی را که از مادرید و غربناطه برای او گردآوری شد بازپس بگیرد. اما اسپانیائی‌ها حقیقت امر را در آنچه مربوط به مجموعه اسکوریال بود همچنانکه بر سلف او وزیر غسانی پنهان نموده بودند، از او نیز پنهان کردند.